

tisk arbeidserfaring, som vi i Frp lenge har kjempet for.

Framtidig velstand og verdiskaping avhenger av at vi får flere til å stå lenger i jobb. Vi ser nå at stadige endringer i arbeidslivet gjør at arbeidsstokken trenger faglig påfyll raskere enn tidligere. Derfor gjør vi det lettere å ta utdanning og være i jobb samtidig. Her er fagbrev på jobb et godt og praktisk virkemiddel. Med gode etterutdanningsmuligheter kan mange tilegne seg ny kunnskap, eller tilpasse kunnskapen sin til nye arbeidsområder.

Vi vet at det i dag er mange som står som ufaglærte i yrker de både mestrer og trives i. Nå blir det enklere for dem å ta de fag- og svennebrevene de allerede nesten er kvalifisert for. Dette er både en anerkjennelse av praktisk arbeidserfaring, og et tiltak som vil gjøre det enklere å ta ytterligere etter- og videreutdanning som fagarbeider.

Roy Steffensen (Frp),
stortingsrepresentant og
leder av utdannings- og forskningskomiteen

LAVMÅL AV GLÅMDALEN

Politihøgskolen på Sæter

Politihøgskolens avdeling på Sæter gård ligger meg på hjertet siden jeg var betrodd ledelsen for utviklingen der fra Kongsvinger kommunes side gjennom 15 spennende år. Derfor er det en stor skuffelse at regjeringen vil droppe bachelorutdanningen der fra høsten av, og at stortingsflertallet ser ut til å gå inn for dette. KrF lokalt og på fylkesnivå har virkelig stått på for å få en bedre løsning.

Når Glåmdalen i sin leder fredag 1. juni nærmest framstiller det slik at KrF har skylda for at politiuutdanningen på Sæter legges ned, syns jeg det er «å rette baker for smed». Forslaget kommer vitterlig fra regjeringen! Og når avisen i samme slengen kommer med «fromme» ønsker om at KrF ikke må lykkes ved kommende valg i Hedmark (eller Innlandet) syns jeg vi nærmer oss lavmål.

Min oppfatning er at flere KrF-politikere på tinget virkelig ville være ei lykke for landet. Det er faktisk andre partier jeg ser som en trussel for landet vårt, og der trodde jeg avisen faktisk hadde samme syn.

Av store endringer KrF fikk igjennom i forhandlingene om revidert statsbudsjett (til sammen 275 millioner kroner) kan nevnes:

■ Fjernet det forslåtte gebyret på skifteattester (kalt «dødsgebyret»).

■ Sikret bemanningsnormen i barnehagene.

■ Sikret maksimum 45 minutters kjøretid til nærmeste passkontor.

Til det siste gjør Glåmdalen «bibelbeltet» ganske stort, for dette gjelder hele landet, ikke bare Sør-Vestlandet.

Thor Ringsbu

OLJEFONDET

Kan snart investere i fornybar energi

ZERO er svært glade for at det ser ut til at Stortinget endelig vil la Oljefondet få investere direkte i fornybar energi, selv om vi helst hadde sett et mandat som i større grad la opp til en videre vekst i slike investeringer.

Norges Bank har i over 12 år selv bedt om å få lov til å investere i såkalt unotert infrastruktur, blant annet kraftverk basert på fornybar energi. Denne typen investeringer direkte i fornybar energi vil sikre langsiktig og stabil avkastning på våre pensjonspenger, samtidig som fondet kan bidra til at verden når klimamålene, som er avhengig av store investeringer i fornybar energi.

Dessverre ser det ut til at flertallet har gått inn for å begrense investeringene til å være innenfor de såkalte miljømandatene, som i dag utgjør under én prosent av fondet. ZERO mener, i likhet med ledende finanseksperter, at såkalt unotert fornybar infrastruktur burde hatt et eget mandat, på linje med eien- dom.

Selv om det er mulig å øke størrelsen på miljømandatene, ville et eget mandat gi langt mer stabile rammebetingelser og gjøre det mulig å legge et løp for å bygge nødvendig kompetanse i Norges Bank.

Regjeringen har fortsatt muligheten til å gi et bredere mandat til Norges Bank, som gjør det mulig å gradvis bygge opp investeringer i unotert fornybar i en fornuftig størrelse, som også vil bidra i større grad til å sikre Oljefondet og Norge mot finansiell klimarisiko.

Marius Holm,
leder i ZERO

VINDKRAFTDEBATTEN

Hvorfor ignoreres vindkraftmotstand?

Et 10.000-kroner spørsmål som bør besvares, før neste vindkraftprosjekt melder sin ankomst i Solør distriktet. For nye planer vil komme hvis den nasjonale rammen for vindkraft, som er i prosess, finner Finnskogen hensiktsmessig for videre vindkraftutbygging.

De nordlige områdene er allerede åpnet for vindkraft, og selv om Våler markedsfører seg som hjertet av Finnskogen, anser kommunen vindkraftdebatten som avsluttet ved Stortingets behandling av etablering av vindkraft i Norge. Det er ingenting som tyder på at Vålers administrasjon og politikere vil

FAKTURA: Ildsjelene bak Kongsvingerkarusellen fikk seg en overraskelse da grunneier sendte regning på «Bruk av området» etter et karuselløp nylig.

FOTO: KONGSVINGERKARUSELLEN

være mer lydhøre overfor Finnskog-interesser ved neste korsvei, enn hva som har vært tilfelle under Kjølberget-prosessen. På sikt kan Vålers uforbeholdne vindkraftentusiasme få konsekvenser for Finnskogen som region.

Dette begrunner jeg i Olje- og energidepartementets nye argumentasjonsvri, hentet fra en pressemelding datert 22. mars 2018: «Departementet har i den forbindelse lagt vekt på at Innvordfjellet vindkraftverk bidrar til en geografisk konsentrering av vindkraftutbyggingen på landsbasis og at de landskapsmessige virkningene av vindkraftverket begrenses ved at det allerede er en rekke andre prosjekter i regionen.»

Hvis Eidsivas konsernstyre tilrår investering i Kjølberget vindkraftverk, kan Finnskogregionen rammes av likelydende argumentasjon i framtida. All grunn til å være på vakt hvis vi ikke ønsker 250 meter høye vindturbiner som nytt varemerke på Finnskogen.

Jeg vokste opp i en tid med forståelse for at «kunnskap er makt». Jevnt over var unge mennesker opptatt av å utveksle erfaringer og syn på samfunnet, framfor å jage statussymboler, og selvsagt sto man opp for fellesskapet.

I dag er verden snudd på hodet i de fleste lag av samfunnet. I kampen om å innta karriermessige posisjoner, som gir tilgang til makt og materielle goder, er det helt andre egenskaper enn klokskap og evne til å konstruere kunnskap som teller.

Resultatet av gradvis økt velstand er blitt en stadig mer passiv befolkning som lett lar seg manipulere av propaganda og populister, hvis man ikke er i stand til å samle og omforme informasjonsbrokker til varig kunnskap. Tenke selv, stille kritiske spørsmål til udokumenterte hypoteser. Refleksjon er og blir en tidkrevende øvelse.

Komplekse problemstillinger lar seg sjelden løse med bare ett svar, og gjelder i høyeste grad alle tema som kan knyttes opp

mot vindkraft. Å pøse på med informasjon, hvis den faller på stengrunn, er i utgangspunktet fåfengt. Kanskje den viktigste årsaken til at vi lykkes så dårlig i å nå fram med relevant informasjon til våre folkevalgte, som representerer gjennomsnittet av folk flest.

Da er det mye enklere å love gull og grønne skoger når tiltakshaver vet de ikke vil bli stilt ansvarlig for brutte forventninger som ville satt politikere, grendeutvalg og lokalbefolkning i forlegenhet.

Snefrid Reutz-Håkenstad,
La Raskiftet Leve

FRIVILLIGHETEN

Trange kår på Roverud

Vi i Kongsvingerkarusellen forvalter idrettsfrivilligheten i våre arrangement på vegne av norsk idrett. Vi opplever egenverdien av frivillighet, men også den merverdien den representerer gjennom å se at så mange deltar på mosjonsaktivitetene våre.

Inaktivitet regnes som en av framtidens store helseutfordringer. Tall fra Helsemyndighetene viser at hele 83 prosent av befolkningen er langt unna anbefalingene om minst 30 minutter daglig med aktivitet.

Vårt lille bidrag i framtidens helseutfordringer er karusellen vi arrangerer. Her kan man måle egen framgang ved at vi gjennomfører løpene i de samme traseene - uten å sammenligne egne «prestasjoner» med andres.

Egenverdien av frivilligheten fikk imidlertid en knekk i forrige uke da vi arrangerte et karuselløp på Kolemoe. Vi fikk nemlig en faktura på 2.000 kroner for bruk av området fra grunneieren.

Grunneieren sendte fakturaen på vegne av utmarkslaget. «Bruk av området» var å parkere bilene langs veien og hvor deltakere løp/jogget/gikk på stiene som vi merker i forskjellige

løypelengder. Disse stiene er gjennom år brukt til alle mulige arrangement, sommer og vinter, og her har ferdes både mosjonister og olympiske mestre.

Vi arrangerer disse karusellene på dugnad for å få folk i aktivitet. Det er sosialt, det inspirerer oss og motiverer oss at folk møter opp - den egenverdien av frivilligheten er stor. Men det er ikke til å legge skjul på at når vi personlig må ta av egen lommebok - for Kongsvingerkarusellen har ikke økonomi til å betale for å få mosjonistene ut i skogen - får frivilligheten en knekk. Det som også undrer oss er at utmarkslaget kan stå bak en slik politikk.

I Kongsvingerkarusellen må vi erkjenne at hvis vi skal betale 2.000 kroner for hvert arrangement på Kolemoe, må vi ta konsekvensen av det og legge arrangementene til andre steder. Det er synd - ikke minst for alle andre som også gjennomfører arrangement på Kolemoe, for dette er et område som innbyr til aktivitet med alle sine fine stier blant kulturminner.

Heldigvis opplever vi andre grunneiere, som i arrangementet «Rafjellet Opp», som har en annen holdning - han gir gavepremie og ønsker aktiviteten velkommen.

Men vi skal lage et spleiselag blant oss, så fakturaen vil bli betalt!

Er det slik grunneier ønsker det i framtida, må vi innse at vi er blitt et folkekjært friluftsområde fattigere.

Kongsvingerkarusellen v/Pål Evensen, Fred Nordal, Jan Erik Sundt, Håvard Nyhus, Bjørg Kvernbacken, Rolf Engen, Jan Høiden

POSITIVE INNLEGG

Har du opplevd noe positivt eller hyggelig i det siste? Kjenner du noen som fortjener ros? Del gjerne din glede med andre her i spaltene. Vår epostadresse: debatt@glomdalen.no